

R O M Â N I A

JUDECĂTORIA SECTORUL 1 BUCUREȘTI

SECȚIA I CIVILĂ

SENTINTA CIVILA Nr. 614

Ședința publică de la 07 Februarie 2018

Instanța constituită din:

Pe rol judecarea cauzei litigii cu profesioniștii privind reclamant M _____ BUCUREȘTI și pârât ASOCIAȚIA SALVAȚII BUCUREȘTIUL , având ca obiect pretenții SUMA DE 24.180 LEI .

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 10.01.2018, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea data care face parte integrantă din prezenta și când instanța a amânat pronunțarea pentru 17.01.2018, apoi pentru 31.01.2018 și apoi pentru astăzi 07.02.2018:

INSTANȚA

Deliberând asupra prezentei cauze, reține următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 22.08.2017 sub nr. XXXXXXXXXXXXXXXX, reclamantul M _____ București a solicitat în contradictoriu cu pârâta Asociația Salvații Bucureștiul obligarea acesteia din urmă la plata sumei de xxxxx lei, reprezentând cheltuieli de judecată efectuate cu onorariul de avocat în dosarul nr. xxxxx/3/2011. Cu cheltuieli de judecată.

În motivare a arătat că prin cererea ce a făcut obiectul dosarului nr. xxxxx/3/2011, Asociația Salvații Bucureștiul a solicitat suspendarea executării hotărârii CGMB nr. 332/2008 privind Planul Urbanistic Zonal Șoseaua Panduri - _____, sector 5, până la soluționarea irevocabilă a cauzei, suspendarea executării autorizației de construire nr. 233/xxxxxx/22.04.2011 emisă de Primarul Municipiului București pe terenul din Șoseaua Panduri nr. 90 până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei, anularea hotărârii nr. 322/2008 emisă de CGMB privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal Panduri – _____, sector 5 și anularea autorizației de construire nr. 233/xxxxxx/22.04.2011 emisă de Primarul Municipiului București pe terenul din Șoseaua Panduri nr. 90, toate capetele de cerere fiind respinse în mod definitiv de Tribunalul București și Curtea de apel București.

Pentru asigurarea asistenței și reprezentării în dosarul respectiv, reclamantul a apelat la serviciile unei societăți de avocatură, achitând, în baza contractului de asistență juridică, onorariu în valoare totală de xxxxx lei, conform facturii fiscale nr. 0126/20.01.2014 și ordinului de plată nr. 375/10.03.2014.

În opinia reclamantului, sunt îndeplinite dispozițiile legale prevăzute de art. 453 Cod proc. civ. și ale răspunderii civile delictuale, respectiv fapta ilicită, prejudiciul, legătura de cauzalitate și vinovăția pârâtei.

În drept, au fost invocate disp. art. 194, 453 Cod proc. civ. și art. 1349 și 157 Cod civ.

În probațiune, a solicitat proba cu înscrisuri (f. 8-20).

Cererea este scutită de la plata taxei de timbru conform art. 30 din OUG nr. 80/2013.

Deși legal citată, pârâta nu a formulat întâmpinare.

Prin notele scrise din data de 06.12.2017, pârâta a invocat excepția necompetenței teritoriale a Judecătorei Sectorului 1 București, solicitând declinarea cauzei în favoarea Judecătorei Sectorului 4 București și excepția prescripției dreptului material la acțiune.

În materia prescripției, pârâta a precizat că termenul de prescripție a început să curgă de la pronunțarea deciziei nr. 2767/28.06.2012 de Curtea de Apel București, împlinindu-se la data de 28.06.2015, în timp ce cererea a fost înregistrată pe rolul Judecătorei Sectorului 1 București la data de 22.08.2017.

În ceea ce privește sentința nr. 1438/26.02.2014 pronunțată de Tribunalul București, s-a apreciat că termenul de prescripție curge de la data pronunțării, întrucât aceasta nu a fost recurată.

Pe fondul cauzei, s-a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată, întrucât M _____ București nu poate proceda la achiziționarea de servicii juridice decât în situații excepționale reglementate de OG nr. 26/2012, care nu au fost dovedite în cauză. În continuare, s-a precizat că nu a fost depus un contract de asistență juridică valabil încheiat, care să prezinte semnătura Primarului Municipiului București și să fie însoțit de dovada respectării prevederilor art. I alin. 2 din OG nr. 26/2011. În egală măsură, reclamanta nu a justificat de ce asistența juridică nu a fost asigurată de personalul de specialitate propriu în dosarul nr. xxxxx/3/2011, deși cererea ce a făcut obiectul acestui dosar a fost similară cu cererea din dosarul nr. xxxxx/3/2011 în care s-a asigurat apărarea prin consilierii juridici angajați.

De asemenea, s-a învederat că nu a fost depus contractul de asistență juridică pentru a se stabili mandatul acordat reprezentantului convențional și onorariul convenit pentru serviciile prestate din dosarul nr. xxxxx/3/2011. Totodată, nu s-a făcut dovada realității serviciilor prestate, facturile depuse neîndeplinind condițiile prevăzute de lege pentru a fi valabile. În ceea ce privește extrasul de cont atașat, pârâta a apreciat că nu face dovada achitării onorariului.

În continuare, s-a menționat că reclamanta trebuia să facă dovada cheltuielilor de judecată efectuate până la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei.

În final, pârâta a considerat că suma solicitat cu titlu de cheltuieli de judecată este nerezonabilă, disproporționată cu munca prestată în dosarul respectiv.

La termenul din 10.01.2018, instanța a constatat decăderea pârâtului din dreptul de a invoca excepția necompetenței teritoriale și a unit excepția prescripției materiale a dreptului material la acțiune cu fondul cauzei. Instanța a încuviințat proba cu înscrisurile depuse la dosar de ambele părți.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată formulată de Asociația Salvați Bucureștiul (pârâta din prezenta cauză) înregistrată pe rolul Tribunalului București sub nr. xxxxx/3/2011, s-a solicitat în contradictoriu cu M _____ București (reclamantul din prezentul dosar) suspendarea executării Hotărârii CGMB nr. 332/2008 privind aprobarea Planului Urbanistic Zonal Șos. Panduri – _____, sector 5, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei, suspendarea executării autorizației de construire nr. 233/xxxxxx/22.04.2011 emisă de Primarul Municipiului București pe terenul din Șoseaua Panduri nr. 90 până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei, anularea hotărârii și a autorizației anterior menționate.

Prin încheierea din 16.11.2011 pronunțată în dosarul nr. xxxxx/3/2011 al Tribunalului București, a fost respinsă cererea de suspendare a executării Hotărârii CGMB nr. 331/2008 și a autorizației de construire nr. 233/xxxxxx/22.04.2011. Soluția pronunțată în primă instanță a rămas definitivă prin respingerea recursului declarat de Asociația Salvați Bucureștiul ca nefondat la data de 28.06.2012 prin decizia civilă nr. 2767/28.06.2012 a Curții de Apel București (f. 16-20).

În continuare, instanța reține că în cadrul dosarului nr. xxxxx/3/2011 a fost pronunțată și sentința civilă nr. 1438/26.02.2014 (f. 10-15), prin care Tribunalul București s-a pronunțat asupra cererii de anulare a celor două acte atacate în sensul respingerii acțiunii.

În temeiul art. 248 Cod proc. civ., instanța va analiza cu prioritate excepția prescripției dreptului material la acțiune, excepție de ordine privată, relativă și peremptorie, deoarece eventuala admitere a acesteia ar face inutilă cercetarea fondului cauzei.

Obiectul prezentei cereri îl constituie contravaloarea cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant într-un alt dosar. În jurisprudența constată, s-a apreciat că acordarea cheltuielilor de judecată, indiferent dacă se solicită ca un capăt de cerere accesoriu sau ca o cerere principală, este întemeiată pe instituția de drept civil a răspunderii civile delictuale.

Pentru repararea unei pagube cauzate de o faptă ilicită, regulile prescripției sunt guvernate de art. 2528 Cod civil și stabilesc că prescripția începe să curgă de la data când păgubitul a cunoscut sau trebuia să cunoască atât paguba, cât și pe cel care răspunde de ea. În lipsa unei prevederi contrar, instanța reține că termenul de prescripție este cel de drept comun, mai exact cel de 3 ani, conform art. 2517 Cod civil.

Analizând aceste dispoziții legale, instanța reține că în această materie începutul cursului prescripției este supus determinat de îndeplinirea unor condiții cumulative: cunoașterea de către păgubit nu doar a pagubei, ci și pe cel responsabil. Or, în speță, acest moment îl reprezintă data rămânerii definitive a hotărârii pronunțate asupra fondului cererii din dosarul nr. xxxxx/3/2011, întrucât la acea dată reclamantul a avut prefigurarea tuturor consecințelor generate de acest litigiu.

Deși primele două capete de cerere au fost soluționate anterior, printr-o încheiere atacată cu recursul soluționat prin decizia civilă nr. 2767/28.06.2012 a Curții de Apel București, onorariul se cuvenea avocatului pentru întreaga activitate prestată în dosarul respectiv, iar nu în mod eșalonat pentru fiecare capăt de cerere pentru a aprecia că la soluționarea fiecărui capăt de cerere a început să curgă câte un termen de prescripție pentru onorariul aferent acestuia.

Or, dosarul nr. xxxxx/3/2011 a fost soluționat în primă instanță la data de 26.02.2014 de Tribunalul București, însă soluția a rămas irevocabilă în momentul în care a expirat termenul de recurs pentru ambele părți. Având în vedere că sentința civilă nr. 1438/26.02.2014 putea fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare și fiind motivată la data de 12.08.2014, instanța reține că cel mai devreme termenul de prescripție a început să curgă la data de 29.08.2014, presupunând că în aceeași zi cu motivare, sentința a fost comunicată părților. Contrar susținerilor pârâtei, până la data expirării termenului de recurs, reclamanta nu avea cum să prevadă că soluția pronunțată de Tribunalul București nu va fi atacată și acțiunea demarată împotriva sa va rămâne respinsă.

În aceste condiții, instanța constată că prezenta acțiune a fost introdusă la data de 22.08.2017, în interiorul termenului de prescripție de 3 ani.

Pentru aceste motive, instanța va respinge excepția prescripției dreptului material la acțiune ca neîntemeiată.

Pe fondul cauzei, instanța reține următoarele:

Prin factura nr. 126/20.01.2014 (f. 8) emisă SCA Bustea, Deheza și Asociații pentru debitorul Municipiului București, a fost stabilită valoarea serviciilor de asistență juridică și reprezentare prestate în dosarul nr. xxxxx/3/2014 în sumă totală de 24.180 lei.

Potrivit extrasului de cont eliberat la data de 11.04.2014 (f. 9), rezultă că, la data de 10.03.2014, reclamanta a achitat către SCA Bustea, Deheza și Asociații suma totală de xxxxx,20 lei.

Deși pârâta susține că acest înscris nu face dovada plății, instanța reține că potrivit art. 1499 Cod civil,

dovada plății poate fi făcută cu orice mijloc de probă, deci inclusiv printr-un extras de cont, în această materie nefiind prevăzută obligația depunerii unei chitanțe sau a unui ordin de plată.

De altfel, din cuprinsul mențiunilor efectuate la data plății, instanța apreciază că există suficiente date din care să rezulte că suma plătită la data de 10.03.2014 de M _____ București reprezintă, printre altele, și contravaloarea onorariului avocatului aferent dosarului nr. xxxxx/3/2014, întrucât s-a indicat numărul facturii 126, precum și faptul că reprezintă servicii juridice.

Prin urmare, instanța va înlătura apărările pârâtei conform cărora reclamanta nu a făcut dovada plății cheltuielilor solicitat.

În ceea ce privește momentul limită până la care trebuie depuse în fața instanței dovada efectuării cheltuielilor de judecată, pârâta a susținut că acesta coincide cu închiderea dezbaterilor asupra fondului cauzei care a ocazionat respectivele cheltuieli, adică până la data de 15.01.2014, când au avut loc dezbaterile în dosarul nr. xxxxx/3/2011.

Înstanța constată că, într-adevăr, art. 452 Cod proc. civ. *prevede că partea care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să facă, în condițiile legii, dovada existenței și întinderii lor, cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei*. Deși dreptul de a solicita cheltuielile de judecată din dosarul xxxxx/3/2011 este guvernat de disp. art. 274 și următoarele Vechiul Cod de proc. civ., întrucât litigiul care le-a generat a fost introdus pe rolul instanțelor anterior intrării în vigoare a Noului Cod de proc. civ., instanța reține că și sub imperiul vechii legislații se admitea că dovada cheltuielilor trebuie realizată până la închiderea dezbaterilor.

Cu toate acestea, instanța constată că dispozițiile legale anterior citate fac vorbire despre cheltuielile de judecată solicitate printr-un capăt de cerere accesoriu cererii de chemare în judecată, numai într-o astfel de situație fiind necesar să se facă dovada până la finalizarea dezbaterilor.

Or, în dosarul nr. xxxxx/3/2011, reclamanta din prezentul dosar nu a solicitat cheltuieli de judecată pentru a fi obligat să depună dovada efectuării acestora, astfel cum rezultă din încheierea de amânare inițială a pronunțării din data de 15.01.2014, precum și din dispozitivul sentinței civile nr. 1438/26.02.2014, care nu cuprinde soluția cu privire la cheltuielile de judecată. Aceeași concluzie rezultă și din analiza încheierii din data de 16.11.2011 a Tribunalului București și a deciziei civile nr. 2767/28.06.2012 a Curții de Apel București, prin care au fost respinse capetele de cerere privind suspendarea executării hotărârii Consiliului General al Municipiului București și autorizația de construire emisă de Primarul General, instanțele care au pronunțat soluțiile nefăcând nicio referire la cheltuielile de judecată.

O interpretare contrară, ar constitui, în opinia acestei instanțe, o încălcare a accesului la justiție, deși este unanim acceptat că părțile pot recupera cheltuielile de judecată pe cale separată. De altfel, acest drept a fost recunoscut și prin Decizia ICCJ nr. 19/2013 pronunțată într-un recurs în interesul legii, cu mențiunea că în această ipoteză partea este obligată să achite taxă de timbru.

Instanța apreciază că eventualele deficiențe referitoare la forma facturii nu poate produce efecte în privința dreptului reclamantului de a recupera onorariul de avocat de la partea care a pierdut procesul, întrucât acestea nu au nicio atribuție cu privire la emiterea facturii, fiind terți în raport cu aceasta, răspunderea putând fi atrasă cel mult pentru emitentul acestui înscris. De altfel, dovada pretențiilor nu o constituie factura fiscală, ci extrasul de cont care probează efectuarea plății.

În egală măsură, instanța constată că pârâta a apreciat că reclamanta nu a făcut dovada întinderii mandatului acordat avocatului de către reclamant în dosarul nr. xxxxx/3/2011, însă o astfel de probă nu este necesară în prezenta cauză, întinderea mandatului avocațial fiind un aspect ce interesează instanța care a soluționat fondul cauzei, pentru a stabili dacă actele de procedură au fost făcute în numele părții din dosar, iar nu pe instanța investită cu cheltuielile de judecată pe cale separată.

Prin urmare, lipsa contractului de asistență juridică nu afectează dreptul reclamantului de a obține rambursarea cheltuielilor de judecată, întrucât dovada relațiilor contractuale dintre reclamant și avocat se face prin înscris numai între părți, în schimb, pentru terți, cum este și pârâta în raport de respectivul contract, se poate face cu orice mijloc de probă, întrucât pentru aceștia contractul reprezintă un fapt juridic. În prezenta cauză, această dovadă a fost făcută cu factura fiscală, extrasul de cont ce consemnează data plății, încheierile de ședință pronunțate în dosarul nr. xxxxx/3/2011, în care se indică faptul că avocatul Municipiului București s-a prezentat la termene.

De asemenea, și criticile privitoare la imposibilitatea reclamantei de a beneficia de asistență juridică de specialitate în baza unor dispoziții legale speciale exced acestui cadru procesual, fapt pentru care instanța le va înlătura.

Având în vedere situația de fapt reținută, instanța stabilește că sunt aplicabile dispozițiile art. 274 Cod procedură civilă, potrivit cărora, partea care cade în pretenții va fi obligată, la cerere, să plătească cheltuielile de judecată, precum și cele ale art. 1357 Cod civil din 2009, potrivit cărora, orice faptă a omului care cauzează altuia un prejudiciu, obligă pe acela din a cărui greșeală s-a ocazionat, a-l repara. Din prevederile legale menționate rezultă că pentru angajarea răspunderii civile delictuale se cer a fi întrunite cumulativ următoarele condiții: existența unui prejudiciu, existența unei fapte cauzatoare de prejudiciu, existența unui raport de cauzalitate între fapta și prejudiciu, existența vinovăției celui care a cauzat prejudiciul, constând în intenția, neglijența sau imprudența cu care a acționat.

În cauza de față, instanța apreciază că s-a probat existența tuturor elementelor necesare angajării răspunderii pârâtei pentru prejudiciul cauzat.

Astfel, referitor la prejudiciul cauzat, instanța reține că acesta este dovedit din probe administrate la dosarul cauzei și constă în contravaloarea onorariului de avocat achitat de reclamant apărătorului care l-a reprezentat și asistat în dosarul nr. xxxxx/3/2011. Întinderea prejudiciului este certă, cuantumul acestuia rezultând din înscrisurile de la dosar, respectiv factura nr. 126/20.01.2014 și extrasul de cont din care rezultă că la data de 10.03.2014 a fost achitată și factura aceasta.

Instanța reține că fundamentele angajării răspunderii pârâtei în prezenta cauză este determinat de culpa procesuală a acestora în litigiul în care reclamantul a efectuat cheltuielile solicitate în prezenta cauză. Culpă pârâtei este reprezentată de întreg comportament al acesteia pe parcursul soluționării dosarului nr. xxxxx/3/2011 aflat pe rolul Tribunalului București și al Curții de Apel București, c ea ce înseamnă că, dacă pârâta (reclamantul în dosarul respectiv) nu ar fi provocat litigiul menționat, reclamantul nu ar mai fi procedat la angajarea unui avocat și, implicit, la efectuarea cheltuielilor cu onorariu avocațial pretins.

Fapta ilicită există și constă în fapta pârâtei de a sesiza instanța de judecată cu judecarea unei cereri neîntemeiate. Față de cele de mai sus, și cerința vinovăției acesteia este de necontestat.

Instanța constată că și cerința raportului de cauzalitate între prejudiciu și fapta ilicită este îndeplinită în speță, întrucât prejudiciul produs a fost provocat de acțiunea cauzatoare, fapta ilicită a pârâților.

Având în vedere că prejudiciul cauzat este consecința neîndeplinirii obligațiilor procesuale de către pârâți, iar vinovăția lor este de necontestat, în cauză devin incidente dispozițiile art. 453 Cod procedură civilă, potrivit cu care partea care cade în pretenții, va fi obligată, la cerere, să plătească cheltuielile de judecată.

Susținerea pârâtei conform căreia cheltuielile nu sunt justificate și nu se impuneau a fi realizate este întemeiată în parte întrucât complexitatea cauzei și demersurile efectuate, problemele de drept invocate nu depășeau sfera unor cunoștințe generale de drept, deși a fost necesară apelarea la servicii juridice specializate.

În primul rând, instanța reține că, potrivit dispozițiilor OUG nr. 26/2012 reclamanta avea posibilitatea, cu titlu de excepție, de a își asigura servicii de consultanță și asistență juridică și/sau reprezentare prin avocat, nu doar prin aparatul de specialitate propriu. Oportunitatea unei asemenea măsuri nu face însă obiectul de analiză al instanței în prezenta cauză, asistența juridică fiind permisă de lege și prestată în baza unui contract încheiat de reclamantă cu SCA Bustea, Deheza și Asociații.

Pe de altă parte, instanța reține, față de complexitatea și valoarea litigiului care a făcut obiectul dosarului nr. xxxxx/3/2011, că se impune reducerea cheltuielilor de judecată constând în onorariu de avocat, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 451 alin. 2 Cod procedură civilă.

Deși durata de soluționare pare să justifice cuantumul onorariului de xxxxx lei (dosarul a fost introdus la data 30.08.2011 și a fost soluționat irevocabil trei ani mai târziu, la o verificare atentă a soluțiilor pronunțate la fiecare termen din acest dosar, instanța reține că un termen a fost acordat pentru soluționarea cererii de preschimbare a termenului de judecată, că lipsa dosarului de fond (înaintat Curții de Apel pentru a soluționa recursul împotriva încheierii din 16.11.2011) a generat amânarea la patru termene acordate în fața Tribunalului București, fapt pentru care avocatul nu a prestat o activitate concretă la aceste înfățișări.

De asemenea, alte două termene au fost acordate pentru soluționarea cererii de recuzare a președintelui de complet, iar pentru opt termene a fost menționată soluția amână pronunțarea asupra diferitelor aspecte invocate (cererea de suspendare, excepții și fondul cauzei, fiind evident că avocatul nu a participat la ședințele de amânarea pronunțării.

În ceea ce privește judecarea recursului formulat împotriva încheierii din 16.11.2011 de către Curtea de Apel București, instanța va avea în vedere că cercetarea judecătorească s-a realizat la un singur termen de judecată, fiind amânată de două ori pronunțarea soluției asupra recursului.

Instanța subliniază că această diminuare nu afectează raporturile juridice dintre părțile contractului de asistență juridică, ci doar obligația pârâtului de a plăti acest onorariu, având în vedere că instanța, în temeiul art. 274 Vechiul Cod de proc. civ. este obligată să verifice rezonabilitatea pretențiilor reclamantului astfel încât cheltuielile de judecată să nu fie o povară excesivă pentru partea care cade în pretenții, obligație care se menține în sarcina instanței și potrivit art. 453 Actualul Cod proc. civ.

Având în vedere considerentele anterior prezentate, instanța va admite în parte cererea reclamantului și va obliga pârâta să plătească reclamantei debitul de xxxxx lei, reprezentând cheltuieli de judecată efectuate în dosarul nr. xxxxx/3/2011, înregistrat pe rolul Tribunalului București și a Curții de Apel București.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Respinge excepția prescripției dreptului material la acțiune ca neîntemeiată.

Admite în parte cererea formulat ă de reclamant ul **M _____ BUCUREȘTI**, cu s _____ a _____ in București, _____, _____, în contradictoriu cu pârâta **ASOCIAȚIA SALVAȚI BUCUREȘTIUL . _____**.

Obligă pârâta la plata către reclamantă a sumei de 15.000 lei, onorariu de avocat în quantum redus, achitat în dosarul xxxxx/3/2011.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare. Cererea de apel se va depune la Judecătoria Sectorului 1 București.